

A FÖLDOSZTÁS JELENTŐSÉGE

Irta : Lőrük István

A népfőlszabadító harc, amelynek során népeink a történelemben egyedülálló hősséggel és szenvedések árán vívták ki a megszálló fasiszták és a hazai árulók fölötti győzelmüket, nemcsak a faszizmus fegyveres erejét, hanem a régi bürokratikus államot is összezúzta. Az államgépezetet, melyet a történelem folyamán az egymást fölváltó uralkodó osztályok mindég tökéletesítettek, azzal a céllal, hogy az elnyomott osztályokat kordában tartsák és kizsákmányolhassák, ezt az államgépezetet szétromboltuk és történelmünk egy új szakaszát nyitottuk meg. Egy új államformát építünk föl: a szabad és dolgozó népek társadalmát. Ez az állam arra hivatott, hogy biztosítsa eddigi harcunk eredményeit és elősegítse továbbfejlődésünket.

Titó marsal bölcs vezetése mellett, új törvényeink hatóerejével fölgygyverkezve Jugoszlávia dolgozó népei lépésről lépésre új és újabb győzelmek felé haladnak. És akaratomkat acélozza a szándék, hogy ezen az úton hazánkat megsegítsük, népeinket pedig gazdaggá, boldoggá és legyőzhetetlenné tegyük.

Hazánk természeti kincsekben annyira gazdag, hogy minden lehetőségünk megvan arra, hogy saját erőnkől ki tudjuk termelni mindazt, amire egy haladottabb gazdasági és társadalmi rendszer fölépítéséhez szükségünk van. És népeinkben megvannak mindazok a képességek, melyek ennek a megvalósításához szükségesek. Ezt bizonyítják az újjáépítés terén eddig elért eredmények.

Mondhatnánk, hogy az újjáépítés csak most kap igazi lendületet és a szemünk előtt fejlődik társadalmat átalakító erővé. Az új törvények alkalmazásukban anyagi tényező erejével hatnak és segítik a dolgozó népet gazdasági győzelmeinek kivívásában és a társadalom gazdasági fölépítésének átalakításában.

Hogy a társadalom gazdasági és osztály összetételét megváltoztathassuk, a régi társadalom maradványait föl kell számolnunk. El kell takarítanunk, mint időszerűtlent és meg kell nyitnunk az utat az új előtt, hogy az szabadon gátlás nélkül fejlődhessék.

Alkotmányunk 19. szakasza minden kétséget, félreértést kizáróan kimondja, hogy: »A föld azoké, akik azt megművelik«. Mindmáig a föld és annak terméke a legkevésbé volt azoké, akik megművelték. Ezt az igazságtalanságot a földosztás helyrehozza. A földművelő nép végre ősi jussához jut, a földhöz, amelyet eddig is a verejékével hizlalt. A földosztás végrehajtása tulajdonképpen új honfoglalás, mert aki a föld, azé az ország, a haza. A multban a Földnélküli Jánosok kénytelenek voltak szülőföldjüket elhagyni és tengerentúlra vándorolni, hogy meztelen életüket fönntarthassák. A szülőföld nem tudott, sőt nem is akart számukra még munka árán sem adni megélhetést. Ugyanakkor a földek boldog tulajdonosai, akik soha nem izzadtak a munkán, elpocsékolták azokat az értékeket, amelyeket a Földnélküli Jánosokból sajtoltak ki. Még arra sem törekedtek, hogy a hagyományos és kezdetleges termelési módot, kiegészítsék és némileg magasabb technikai színvonalra emeljék, hogy ezáltal az ország gazdasági helyzetét javítsák. Hogy mezőgazdaságunk a világpiacon versenyképessé váljék.

Igy mi egy elmaradott tehnikai berendezésű mezőgazdaságot örököltünk. Ezt az örökséget át kell alakítanunk úgy szerkezetileg, mint szervezetileg.

Hogy a mezőgazdasági termelés területén utat nyithassunk egy új termelési módszernek, előbb el kell takarítanunk a tőkés és hűbéri maradványokat. Ezzel egyúttal kiküszöböljük a mezőgazdaságból a munkaerő kiszákmányolásának lehetőségét is. A földigénylőknek juttatott kisbirtokok lesznek alapjai a jövő korszerű mezőgazdálkodásának és egyik alappillére a jövő társadalmának, amely egyenrangú, szabad emberek önkéntes társulásán alapul.

A földosztás pillanatnyi eredményei, amelyek egyúttal a további fejlődés előfeltételei a következők:

1. Azzal, hogy a nem földműveseket és nagybirtokosokat — de csakis ezeket — megfosztják a föld birtoklási jogától, megfosztottuk őket a tekintélytől, a mások munkájának kiszákmányolási lehetőségétől és a dologtalan élőködési lehetőségtől. S ugyanakkor megszabadítottuk a parasztságot ezek eszmei befolyásától is. És megszüntettük a falu osztálytagozódását. A jövőben a mezőgazdaságban — lényegében — csak a dolgozó parasztsággal kell számolnunk, amelynek egységes érdekei egybeesnek az ipari munkásság alapvető érdekeivel.

2. Azzal, hogy a nem földművesek és nagybirtokosok kisajátított földjét a földnélküli földmunkásoknak és kisparasztságnak juttatjuk, százezres tömegeket teszünk önállóvá és ezen tömegek előtt megnyílnak az egyéni kezdeményezés tág lehetőségei.

A földosztás gyökeres végrehajtásával a mezőgazdasági proletáriátus földért való harca befejeződik. De ugyanakkor kezdetét veszi egy új harc: a többet és jobban termelésért — ma még nagyjában a régi munkaeszközökkel. De már ma, ellentétben a multtal, mozgósíthatjuk az összes rendelkezésünkre álló erőket, tekintet nélkül azok tulajdonjogi viszonyaira és segítségünkre állanak a traktor állomások. Másrészt harcolnunk kell azért, hogy kimélyítsük a telepések és az őslakók közötti jóviszonyt és együttműködést. Mert csakis ezen az úton haladva érhetjük el célunkat, csakis ezen az úton haladva szabadulhatunk meg az összes káros befolyásoktól.

Igy megteremtve egyrészt az egységet a falvakon belül, másrészt a városi munkássággal kiépítve és megszilárdítva a város és falu, a munkások és parasztok szövetségét. És a közös célokért való áldozatkész munkában megacélozva azt: nyugodtan nézhetünk a jövő elé.

»A markszista államelmélet lényege, hogy egy osztály diktatúrája szükségszerű nemcsak minden osztálytársadalom számára általában, nemcsak a polgárságot megdöntő proletáriátus számára, hanem annak az egész történelmi korszaknak a számára is, amely a tőkés rendszert az osztály nélküli társadalomtól, a kommunizmustól elválasztja«. (Lenjin)